

РЕШЕНИЕ

№ 25747

гр. София, 25.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.04.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова

Мария Шишкова

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Ивайло Занев, като разгледа дело номер **903** по описа за **2026** година докладвано от съдия Мария Шишкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по касационна жалба на В. В. В., депозирана чрез процесуалния му представител адв. К. М., САК срещу Решение № 3807 от 22.10.2025 г. по НАХД № 10444/2025 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 129 състав, в частта с която е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 24-4332-027360 от 12.11.2024 г., издадено от началник група в Отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи (ОПП - СДВР) относно наложените му, на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), административни наказания - Глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца за извършено административно нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.
В касационната жалба са изложени съображения за незаконосъобразност, необоснованост и неправилност на обжалваната част на съдебния акт. Твърдят се допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които са довели до фактическа необоснованост предпоставила неправилното приложение на материалния закон. Според касационния жалбоподател словесното описание на санкционираното административно нарушение на чл. 140 от ЗДвП не съответства на приложената санкционна норма. Не се отрича, че управляваното превозно средство не е регистрирано по предвидения ред в Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. и няма регистрационни табели. Твърди се, че е кросов мотоциклет и не подлежи на регистрация, съгласно разпоредбата на чл. 1, ал. 5, т. 3 от Наредба № I-45 от 24.03.2000 г. За съответна на констатираното нарушение

се сочи санкционната норма на чл. 185 от ЗДвП. С тези аргументи е обосновано искане за отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго, с което да се измени наказателното постановление като се приложи по - леко наказуемата разпоредба на чл. 185 от ЗДвП. Алтернативно се иска административно наказателното производство да бъде прекратено, на основание чл. 34, ал. 3 от ЗАНН, поради неправилно прилагане на реда по чл. 33, ал. 2 от ЗАНН. При условията на евентуалност е заявено искане за връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на районния съд със задължителни указания за провеждане на съдебно следствие и събиране на доказателства за установяване дали посоченото в НП място на извършване на административното нарушение по чл. 140 от ЗДвП отговаря на легалната дефиниция „път, отворен за обществено ползване“.

Ответникът – началник група в Отдел „Пътна полиция“ (ОПП) на Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) чрез процесуалния си представител – главен юрисконсулт С. К. в писмени бележки (л. 15 – л. 16) е изразил становище за неоснователност и недоказаност на възраженията на касатора. Направил е искане обжалваната част на съдебното решение, с която е потвърдено наказателното постановление относно констатираното административно нарушение на чл. 140 от ЗДвП да бъде оставено в сила като обосновано и законосъобразно. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура е на становище, че жалбата е неоснователна, а решението на СРС правилно и законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Настоящият XXIII касационен състав на Административен съд - София – град, въз основа на приложените доказателства и становищата на страните, съобразно правомощията по чл. 218 от АПК, прие за установено от фактическа и правна страна :

Жалбата е процесуално допустима - подадена е в предвидения в чл. 211, ал. 1 от АПК преклузивен срок (съобщението за изготвеното решение е връчено на жалбоподателя на 28.10.2025 г., а жалбата е заведена с вх. № 356885 на 31.10.2025 г.) от процесуално легитимирано лице – пълномощник на санкционирания В. В. срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт.

Разгледана по същество касационната жалба е **ОСНОВАТЕЛНА**.

За да потвърди Наказателното постановление № 24-4332-027360 от 12.11.2024г. издадено от началник група в отдел „Пътна полиция“ при СДВР в частта, с която на касационния жалбоподател В. В. В., на основание чл. 175, ал. 3, предл. 1 от ЗДвП, са наложени административни наказания - глоба в размер на 200 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца за извършеното на 30.06.2023 г. около 23,40 ч. административно нарушение на чл. 140 от ЗДвП – управление на МПС, което не е регистрирано по надлежния ред – мотоциклет „Я. ДТ 200“ без регистрационна табела с рама: 8ЕТ – 009126, син на цвят, Районният съд е приел, че доколкото в жалбата „...не се оспорват фактическите обстоятелства, описани в АУАН и се изразява несъгласие само с правната им оценка, както и процесуалната допустимост за носене на административно наказателна отговорност от жалбоподателя за посочените деяния“, в хода на въззивното производство „...не е необходимо допускането и събирането на гласни доказателствени средства, чрез допускане до разпит на свидетели.“ (л. 46-гръб НАХД 10444/2025 г. – Разпореждане № 9182 от 22.07.2025 г.). Релевантните за правния спор факти съдът е приел за установени въз основа на приобщените на основание чл.283 от НПК писмени доказателства - представените заверени копия на документи от административно – наказателната преписка (л. 20 – л. 45 от НАХД 10444/25 г), приложените към молбата от 08.07.2025 г. на пълномощника на санкционираното лице адв. К. М., САК (л. 9 от НАХД 10444/2025 г.) копие на проект на

Постановление за привличане на обвиняем от 12.03.2024 г. (л. 10 – л. 11 НАХД 10444/2025 г.), съпроводително писмо и Обвинителен акт по ДП № 1113/2023 г. по описа на 02 РУ – СДВР, пр. пр. 26386/2023 г. по описа на СРП, заведени в СРС с вх. № 389274 от 02.12.2024 г. (л. 12 – л. 16, НАХД 10444/2025 г.), Разпореждане на СРС № 14956 от 05.12.2024 г. за насрочване на разпоредително заседание (л. 17 – л. 19 НАХД 10444/2025 г.), информация от СГС за стадия на наказателното производство, образувано по внесения обвинителен акт от СРП (л. 53 – 54, НАХД 10444/2025 г.).

Въз основа на тези доказателствени източници, районният съд е приел за установено от фактическа страна :

С Акт за установяване на административно нарушение (АУАН), Серия ГА, № 702302 от 01.07.2023 г. съставен от И. И. – командир на отделение във 02 РУ - СДВР в присъствието на двама свидетели, на касационния жалбоподател В. В. са вменени във вина административни нарушения установени по данни на свидетели – очевидци, според които на 30.06.2023 г. в 20:40 часа в [населено място], [улица]непосредствено преди входа за кв. Б., В. В. В. е управлявал мотоциклет „Я. ДТ, 200“ без регистрационни табели, с рама № 8ЕТ 009126, син на цвят, движейки се от [населено място] към кв. Б.. При справка с ОДЧ - 20 е установено, че е неспособен водач – отнето му е СУМПС, а мотоциклетът не е регистриран по надлежния ред на територията на Република България. В АУАН е отразено, че водачът е бил сам. Тези констатации са квалифицирани като нарушение на чл. 150 от ЗДвП – управлява ППС, без да е правоспособен водач и нарушение на чл. 140, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП – управлява ППС, което не е регистрирано по надлежния ред от ЗДвП. Актът за административно нарушение е връчен лично на санкционирания В. В. в деня на съставянето му – 01.07.2023 г.

В същия ден – 01.07.2023 г., по реда на чл. 212, ал. 2 от НПК, разследващ полицай при 02 РУ – СДВР е започнал разследване на извършени на 30.06.2023 г. престъпления от общ характер - по чл. 345, ал. 2 вр. ал. 1 от НК – наказанието по ал. 1 (лишаване от свобода до една година или глоба от петстотин до хиляда лева) се налага и на онзи, който управлява моторно превозно средство, което не е регистрирано по надлежния ред

и по чл. 343в, ал. 3 вр. ал. 1 от НК – наказанието по ал. 1 (лишаване от свобода до три години и с глоба от двеста до хиляда лева) се налага и на лице, което управлява моторно превозно средство в срока на изтърпяване на принудителна административна мярка за временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство. Образувано е досъдебно производство ДП 1113/2023 г. по описа на 02 РУ - СДВР, пр. пр. 26386/23 г. по описа на СРП. Касационният жалбоподател В. В. е привлечен към наказателна отговорност 8 месеца по – късно - на 12.03.2024 г. (л. 10 – л. 11 НАХД 10444/2025 г.). По искане на привлеченото към наказателна отговорност лице в хода на разследването с Постановление на наблюдаващия прокурор от 19.04.2024 г. е назначена Авто - техническа експертиза. Въз основа на заключението ѝ, на 24.10.2024 г. с Постановление за частично прекратяване на наказателното производство (л. 21 НАХД 10444/2025 г.), досъдебното производство е прекратено в частта относно престъплението по чл. 345, ал. 2, ал. 1 от НК. Препис от Постановлението е изпратен на компетентния административно наказващ орган от отдел „Пътна полиция“ при СДВР за „...преценка, респ. санкция“.

Наказателното постановление предмет на съдебен контрол в настоящото производство е издадено на 12.11.2024 г. в изпълнение на указанията на наблюдаващия прокурор, след преценка на основанията за ангажиране на административно - наказателната отговорност на касационния жалбоподател В. В.. Въпреки, че частичното прекратяване на наказателното производство е само за обвинението по чл. 345, ал. 2, вр. ал. 1 от НК, с НП № 24-4332-027360 са наложени

административни наказания и за двете констатирани с АУАН административни нарушения – за нарушението по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП, а за нарушението по чл. 150А, ал. 1 от ЗДвП, на основание чл. 177, ал. 1, т. 1 от ЗДвП.

За да постанови обжалваното решение, с което е потвърдено НП относно санкционираното административно нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от материално компетентни длъжностни лица, в кръга на правомощията им, при спазване сроковете по чл. 34 от ЗАНН, в предвидените от закона ред и форма. Не е обсъждал евентуалното наличие на допуснати нарушения при констатиране на административното нарушение с АУАН и последващото му санкциониране с НП, включително и като основания за отмяна, въпреки че такава проверка е била дължима и при липса на възражения във въззивната жалба.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, но неправилно.

Постановено е при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до ограничаване правото на защита на санкционираното лице и неправилно приложение на материалния закон.

Спазването на формалните изисквания, визирани в нормите на чл. 42 и чл.57 от ЗАНН при съставяне на АУАН и издаване на НП е гаранция за ефективно упражняване на правото на защита на санкционираното лице и обезпечава надлежното упражняване на съдебния контрол в административно -наказателното производство при проверка на фактическите обстоятелства, установяващи елементите от състава на конкретното административно нарушение и приложената санкционна норма от административно-наказващия орган.

В този смисъл, основателни са възраженията в касационната жалба за несъответствие на словестното описание на административното нарушение във възпроизведените в обжалваното НП фактически обстоятелства от АУАН и съставомерните елементи на административното нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП. Налице е и несъответствие между изложените в обстоятелствената част на НП факти и правната квалификация на нарушенията, за които са наложени административни санкции на касатора В. В..

Тезата възприета от наблюдаващия досъдебното производство прокурор, въз основа на експертно заключение на назначена по искане на касатора техническа експертиза в хода на разследването е, че управляваният от В. В. мотоциклет „Я. ДТ 200“ не подлежи на регистрация, на основание чл. 1, ал. 5, т. 3 от Наредба № I-45 от 24 март 2000 г. за регистриране, отчет, спиране от движение и пускане в движение, временно отнемане, прекратяване и възстановяване на регистрацията на моторните превозни средства и ремаркета, теглени от тях и реда за предоставяне на данни за регистрираните пътни превозни средства, защото е предназначен за движение по затворен маршрут – писта за мотокрос.

С разпоредбата на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП е регламентирано задължение за водачите на моторни превозни средства и ремаркета да се движат по отворените за обществено ползване пътища, само ако са регистрирани и са с табели с регистрационни номера поставени на определените за това места. При неоспорените и в настоящото производство факти, че на процесната дата и място касаторът е управлявал мотоциклет „Я. ДТ 200“, който е бил без регистрационни табели, съществени съставомерни елементи за административното нарушение са - мястото, на което е констатирано нарушението - да отговаря на изискванията „път, отворен за обществено ползване“ и изпълнението на задължението за регистрация.

Легалната дефиниция на понятието „път отворен за обществено ползване“ е дадена с разпоредбата на чл. 2, ал. 1 от ЗДвП – това е всеки път, условията за използване на който са еднакви за всички участници в движението. За стопанисващите пътища, които не са отворени за

обществено ползване е предвидено задължение да ги обозначат по съответния ред. Съгласно т. 18а, § 6 от ДР на ЗДвП и т. 4, § 2 от ДР на Наредба № I – 45 от 24.03.2000 г. - регистрацията е административно разрешение за превозното средство да участва в пътното движение, включващо идентификация на превозното средство и издаване на табели с регистрационен номер.

Към административно наказателната преписка, а и в хода на съдебното производство пред районния съд не е назначена експертиза, която да установи вида на управлявания от касатора мотоциклет „Я. ДТ 200“ и в този смисъл, дали е предназначен за състезания по затворен маршрут, което би предпоставило приложението на разпоредбите на чл. 143, ал. 5, т. 2 от ЗДвП и чл. 1, ал. 5, т. 3 от Наредба № I-45 от 24 март 2000 г. НПК не допуска позоваването на доказателства несъбрани от съдебния състав, разгледал делото (арг. чл. 258, ал. 1) при спазване на основните принципи на устност и непосредственост (чл. 18 и чл. 19 от НПК). В този смисъл, приетото в мотивите на съдебния акт, че управляваният от В. мотоциклет не подлежи на регистрация, единствено въз основа на изводите в прокурорския акт, не е обезпечено с доказателствени средства, по смисъла на чл. 114 от НПК, събрани чрез предвидените доказателствени способности.

Такъв е и изводът на съда, че е реализиран състава на административното нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, защото санкционираното лице е управлявало мотоциклета по „път отворен за обществено ползване“. Основателно е възражението в касационната жалба, че това обстоятелство не е установено с доказателствени средства, а и не е включено в описанието на административното нарушение нито в АУАН, нито в НП, в нарушение на изискванията на чл. 42, ал. 1, т. 4 от ЗАНН и на чл. 57, ал. 1, т. 5 и т. 6 от ЗДвП, поради което не може да бъде вменено във вина на санкционираното лице с мотивите на съдебния акт.

Наред с това, възпроизведените от АУАН в НП факти, при които се твърди да са извършени административните нарушения по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП и чл. 150а от ЗДвП, са допълнени и с несъответни на фактическото положение данни и материално правни норми, цитирани от касатора.

Констатираните процесуални нарушения при установяване и санкциониране на административното нарушение по чл. 140, ал. 1 от ЗДвП, а и при постановяване на обжалваното решение са от категорията на съществените и са основание за отмяна на съдебния акт в обжалваната му част, а и на наказателното постановление.

Предвид този изход на делото на процесуалния представител на СДВР не се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение и за двете съдебни инстанции, поради което обжалваното решение следва да бъде отменено и в частта, с която на касатора е възложено да заплати на СДВР сумата от 40 лева, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН.

Мотивиран от изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд - София - град, XXIII касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 3807 от 22.10.2025 г. постановено по НАХД № 10444/2025 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 129 състав, в частта с която е потвърдено Наказателно постановление № 24-4332-027360 от 12.11.2024 г., издадено от началник група в Отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, с което на В. В. В., ЕГН [ЕГН], на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от Закона за движение по пътищата, е наложено административно наказание Глоба в размер на 200 (двеста) лева за извършено административно нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП и на основание чл. 63д ал. 4 от ЗАНН вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ е осъден да заплати на СДВР сумата от 40

(четиридесет) лева – разноски за юрисконсултско възнаграждение.

И вместо него

ПОСТАНОВЯВА

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 24-4332-027360 от 12.11.2024 г., издадено от началник група в Отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи, с което на В. В. В., ЕГН [ЕГН], на основание чл. 175, ал. 3, пр. 1 от Закона за движение по пътищата, е наложено административно наказание Глоба в размер на 200 (двеста) лева за извършено административно нарушение на чл. 140, ал. 1 от ЗДвП.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.